

AgEcon SEARCH
RESEARCH IN AGRICULTURAL & APPLIED ECONOMICS

The World's Largest Open Access Agricultural & Applied Economics Digital Library

This document is discoverable and free to researchers across the globe due to the work of AgEcon Search.

Help ensure our sustainability.

Give to AgEcon Search

AgEcon Search

<http://ageconsearch.umn.edu>

aesearch@umn.edu

*Papers downloaded from **AgEcon Search** may be used for non-commercial purposes and personal study only. No other use, including posting to another Internet site, is permitted without permission from the copyright owner (not AgEcon Search), or as allowed under the provisions of Fair Use, U.S. Copyright Act, Title 17 U.S.C.*

IN MEMORIAM**Проф. др Миливоје ЈАШОВИЋ**

Српска агроекономска наука и пракса остала је без свог врсног привредника, научног радника и професора,. Преминуо је у зборници Више економске школе у Лепосавићу, 10.12.2008 године, пред само одржавање часа својим студентима. Тако је професор Јашовић симболично завршио свој животни пут, који му није био лак, али био је частан и достојанствен.

Миливоје Јашовић је рођен 07.11.1935. године у селу Пепиће, Мурина, Црна Гора, у сељачкој породици. Основну школу завршио је у месту рођења а гимназију у Беранама. На Пољопривредном факултету у Београду дипломирао је 1962. године. После дипломирања засновао је радни однос у Биотехничком институту у Пећи, на радном месту асистента за агрохемију и педогогију, где остаје до одласка на одслужење војног рока. Потом заснива радни однос код Пољопривредне станице у Пећи, на радном месту шефа одсека за биљну производњу и агрохемију. Са овог радног места полаже пријемни испит и уписује постдипломске студије, као прва генерација на Пољопривредном факултету у Београду, на групи: „Организација и економика пољопривреде и прехрамбене индустрије“. На том смеру је одбранио магистарски рад 1970. и докторску дисертацију 1975. године.

Др Миливоје Јашовић је дуго година радио у привреди Косова и Метохије. Припајањем Пољопривредне станице у Пећи 1966. године Пољопривредном комбинату „Пећ“, био је ангажован на пословима у сектору за развој и план комбината. У два наврата био је генерални директор комбината „Пећ“, од 1986. до 1991. године, када прелази на Пољопривредни факултет у Приштини.

У току рада у привреди, од 1977. године истовремено је био ангажован као предавач, доцент и професор на Пољопривредном факултету у Приштини, за предмет „Организација и економика пољопривредне и прехрамбене индустрије“.

За читав период рада од 1966-1991 године био је активан у разним институцијама на нивоу Општине Пећ, Аутономне покрајине Косова и Метохије, Републике Србије и Југославије, а нарочито као: председник Извршног одбора Привредне Коморе Косова и Метохије за област

пољопривредне и прехранбене индустрије; председник Извршног одбора Удружене Косовско-Метохијске Банке; члан Извршног одбора за пољопривреду и прехранбрену индустрију у Привредној Комори Југославије; Судија поротник у Суду части Привредне Коморе Југославије и друго.

Научноистраживачком делатношћу професор Јашовић је почео да се бави на постдипломским студијама. У том периоду објавио је два научна рада и 16 стручних радова. Укупно у радном веку објавио је 37 научних радова и 274 значајна стручна рада. Поред тога самостално или са сарадницима урадио је 3 студије из области наводњавања и социологије села. Професор Јашовић је објавио 5 књига за потребе наставе на Пољопривредном Факултету у Приштини и на Вишој економској школи у Пећи.

Док је радио у привреди, добио је научна звања: научног истраживача 1972 године, вишег научног истраживача 1981. године, научног саветника 1989 године. Сва ова звања добио је преко Биотехничког института са којима је активно сарађивао.

Истовремено радећи у привреди проф Др Миливоје Јашовић је упоредо био ангажован у научним и наставним – просветним установама, све од 01.04.1991. године када прелази у процес наставе на Пољопривредном факултету са радом на неодређено време. У процесу наставе ангажован је најпре као предавач, а затим добија избор у звање доцента 1976, ванредног професора 1983. и редовног професора 1991. године.

На Пољопривредном факултету, поред наставе, именован је за директора Института факултета, преко кога се реализују пројекти намењени развоју пољопривреде, а средства су коришћена наменски од Министарства за просвету Републике Србије. На Пољопривредном факултету, у два узастопна сазива, био је биран за председника Савета факултета као и у више одбора на нивоу факултета и универзитета у Приштини.

На факултету је обављао наставу из предмета: „Организација и економика пољопривредне производње и прехранбене индустрије, и то на три смера: воћарски, виноградски и сточарски. Оснива катедру за организацију и економику пољопривреде и прехранбене индустрије и именован за шефа катедре за ту групу предмета.

После пензионисања 2001. год, био је ангажован као професор на Вишој економској школи у Пећи, која је после НАТО агресије 1999. године пресељена у Лепосавић.

Због свега што је учинио за агроекономску струку и науку, као и за просветно-педагошку делатност, проф. др Миливоје Јашовић остаће у трајном сећању својих колега из студенских дана, свих сарадника на Пољопривредном Факултету у Приштини и Вишој економској школи у Лепосавићу.

Нека му је вечна слава и хвала за све што је урадио.

Др Илија Радовић, научни саветник

Др Србољуб П. ИВАНОВИЋ

Прекинуо се животни век драгог колеге и пријатеља, др Србе Ивановића. Он није више међу нама а његово ангажовање у научном и стручном раду као и његов принципијелан и посвећен став према онима који су га окруживали, остаће многим од нас у вечитој успомени.

Срба Ивановић је рођен у Београду. Основну и средњу школу је завршио у Свилајнцу где је матурирао 1958. године. Након тога започиње студирање прво на Електротехничком факултету у Београду где и апсолвирао 1962. године. Годину дана после тога, уписује Правни факултет у Београду на коме је дипломирао 1969. године. Већ тада је исказао своје интересовање према међународним економским односима одбранивши дипломски рад на тему: »Генеза економске интеграције у западној Европи«.

Професионалну каријеру започиње у спољној трговини – предузеће за заступање иностраних фирми »Машинокомерц« иу Београда, да би већ од 1. септембра исте, 1969. године прешао у Институт за економику пољопривреде у Београду у коме је и завршио своју каријеру одласком у пензију. У Институту за економику пољопривреде је стекао сва научна звања (последње – научни саветник 1991. године). Осим тога, у институту је обављао више значајних функција у управним и стручним органима. Свакако је најзначајније поменути да је од 1978. године па све до пензионисања обављао функцију руководиоца Групе за тржиште и цене пољопривредних производа. На том месту је дао свој најзначајнији допринос и својим ангажовањем и радом је учинио да Институт по овој активности буде препознатљив у научној и стручној јавности.

Врстан истраживач, поносит и горд, коректан колега и добар пријатељ израстао је у угледној породици из српског градића Свилајнца коју је увек са романтичним осећањем у свакој згодној прилици посебно истицао. Његов просвећени – позитивни национализам увек је наглашавао културне и етичке вредности народа из кога је потицао, традицију, родољубље, љубав према човеку, и оданост добру и прогресу. Коначно, овакав набој га је држао целог живота и увек враћао Свилајнцу у који је волео да дође и тамо борави.

Постојан, Срба се доста везао за своје пријатеље из детињства и младости – студентских дана, са којима је одржавао присан контакт све до преране смрти. Васпитан у духу и на традицијама српског народа он је такође био веома добар домаћин, супруг и отац.

Високо образован и интелектуалан, никада се није ослањао ни на шта друго осим на свој рад, своје знање и своје способности. Био је човек трезвеног погледа на свет и логичног ума. Својим живљењем, карактером, прилежношћу и преданошћу свом научном и стручном раду, Срба се увек истицао и представљао позитиван пример за друге. Од њега су млађи имали шта да науче а и сам је био најбољи ученик свога колеге, пријатеља и једно време шефа – др Драгослава Вучковића, научног саветника са којим је по први пут у Србији утемљивао дисциплину истраживања тржишта пољопривредно-прехрамбених производа. Такође, не може се а не поменути његов магистарски рад: »Регулисање тржишта и цена меса у ЕЕЗ-у и утицај овог регулисања на извоз трећих земаља, посебно Југославије« као и докторска дисертација »Аграрни протекционизам развијених капиталистичких земаља и његово дејство на југословенски извоз« које је одбранио под менторством уваженог професора и једног од најугледнијих познавалаца међународних економских односа, др Љубише Адамовића. Овим и великим бројем других научних и стручних радова, пројеката, Срба се ставио на чело оних који су за проблематику међународних економских односа пољопривредних производа, посебно ЕЕЗ (данас ЕУ) били водећи у Србији. Он је то био и због своје методолошко-теоријске доследности и принципијелности као и озбиљности са којом је приступао сваком па и најмањем послу.

Из наших редова је отишао врстан научник и стручњак. Памтићемо га као једног од првих људи у области међународних економских односа – тржишта и цена пољопривредно-прехрамбених производа. Наравно, његовом смрћу је највише изгубила његова породица и пријатељи, али и аграрна економија Србије у целини.

Хвала му за све и нека му је вечна слава!

Београд, 07. фебруара, 2009. године

Проф. др Зоран Његован